Kurtuluş

İŞÇİLER BİRLEŞİN

15 ŞUBAT 1974 - SAYI 102

AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

İŞÇİLER ÜCRET SAVAŞINDA

Federal Almanya ve Batı Berlinde Kamu Hizmetlileri sendikasının yürüttüğü grev başarıyla yürütüldü ve emekçilerin zaferiyle sonuçlandı. Emekçiler en az 170 mark ücretlerine zam aldılar.

Federal Almanya ve Batı Berlindeki toplu sözleşme görüşmelerinde patronların işçi isteklerine yaklaşmayarak çok küçük zam tekliflerinde bulunmaları üzerine grev ihtimali belirdi. Kamu Hizmetleri, Nakliye ve Trafik Işçileri Sendikası ÖTV'ün, Alman Posta Sendikası DPG'nin ve Demiryolu Işçileri Sendikası GdED'nin % 15 ücret zammı, çıraklara en az 600 DM. aylık ücret, daha fazla izin parası ve diğer isteklerine karşı hükümet % 8,5-9,5 arasında zam teklifleriyle çıktı. Hükümetin bu alaylı teklifi üzerine binlerce işçi uyarı grevleri, yürüyüşleri vb. eylemlerle isteklerinde kararlı olduklarını gösterdiler. ÖTV, DPG ve GdED patrondan haklarını grevle almak için 7-8 Şubat tarihlerinde grev oylamasına karar verdi. Işçilerin % 91 i greve "evet" dedi. 11 Şubat günü 250 000 işçi greve girdi. Işçieri bu haklı savaşını diğer dallardaki sendikalar ve pekçok demokratik kuruluş destekliyorlar. Biz Türkiyeli Işçilerde bu mücadelede alman arkadaşlarımızla el ele tekellere karşı yürümeliyiz.

Metalciler de Geliyor

Metal Işçieri Sendikası -IG Metal- bölgelere göre % 15 ile % 18 arasında ücret zammı, daha fazla izin parası, çırak ücretlerinin 80 120 DM. arasında arttırılması ve daha başka haklar istiyor. Patrondan patronçu bir tutumda olan hükümet ise metal işçilerine ancak % 8,5 verilmesini uygun gördüğünü açıkladı. Bu işçi düşmanı tutuma binlerce işçi uyarı grevleriyle, "ücretimizden değil, askeri masraflardan kesin" gibi sloganlar altında yürüyüşlerle cevap verdi. Bu konuda konuşan IG-Metal temsilcileri bu zammı almakta kararlı olduklarını belirttiler. Hagen ' de toplanan Temsilciler toplantısında alınan kararda şöyle deniliyor: "Işveren birlikleri ve Fereral Hükümetin kriz söylentilerinden korkmayın, Sözde, petrol krizi, özellikle patronlara karlarını örtbas etmek için pek uygun geliyor. Işsizlik yüksek ücret isteklerinden doğmaz....ÖTV üyesi ve postacı arkadaşlarımızla dayanışma içinde hayati haklarımıza yapılan saldırıları püskürteceğiz"

Bazı bölgelerde toplu sözleşmeler sonuca varılmadan durduruldu.

Tüm bu tehditlere karşılık işçiler haklarından bir adım geri gitmeyeceklerini eylemleriyle gösteriyor. Federal Almanya ve Batı Berlin'de yabancı işçiler alman arkadaşlarıyla omuz omuza yürüyüşlere, uyarı grevlerine katılıyorlar, tekellerin tüm bozgunculuk denemelerini boşa çıkarıyorlar. Son günlerde patronların, kamu hizmetleri, posta, nakliye ve trafik işçilerinin isteklerini reddetmeleri üzerine, Kamu Hizmetleri Nakliye-Trafik Işçileri Sendikası (ÖTV), posta Sendikası (Postgewerkschaft) grev oylamasına gittiler. Oylamalarda % 91 e kadar "evet" oyu alındı. Patronlarla yapılan toplu sözleşme görüşmeleri sırasında binlerce Türkiyeli işçi alman arkadaşlarıyla çeşitli eylemler yürüterek isteklerinde kararlı olduklarını göstermişlerdir.

Toplu sözleşmeler sırasında Batı Berlin'de binlerce yerli ve yabancı belediye taşıt işçisi 3saatlik bir uyarı grevine girdiler. Hannover'de çoğunluğunu Türkiyeli işçilerin oluşturduğu tramvay ve temizlik işçileri uyarı grevleri ve yürüyüşleri yaptılar. Posta işçileri Hannover, Batıberlin, Hamburg, Flensburg, Köln, Frankfurt, ve daha pekçok büyük şehirlerde uyarı grevleri ve yürüyüşlerle yüzde 15 ücret zammını almaya kararlı olduklarını gösterdiler. Bunun yanısıra binlerce metal işçisi çeşitli eylemlerle greve hazır olduklarını gösterirken, 70 000 kereste işçisi doğrudan doğruya gre

devamı sayfa 4 te

GERÇEK AF İSTİYORUZ

1 Şubat cuma günü hükümet programı meclislerde okundu ve daha sonra hükümet güven oyu aldı "tam sorumlulukla" göreve başladı. Aradan 15 gün geçmesine rağmen halkın özlemini çektiği "genel af" hala gerçekleştirilemedi. Anayasa ve kanunlara aykırı olarak dayatılan 12 mart faşist biçimi askeri rejiminin, sıkı yönetim mahkemelerinin mahküm ettiği suçsuz kişiler hala cezaevlerinde, hücrelerde, işkence odalarında yatmaktadırlar. Türkiye Işçi Partisi genel Başkanı Bayan Doçent Behice Boran Adapazarı cezaevinde, Prof. Sadun Aren, Sait Çiltaş, Şaban Erik, Hüseyin Ergün, Halil Özkal ve diğer TIP yöneticileri Niğde cezaevinde, yazar Can Yücel ve yüzlerce öğretmen Adana Cezaevinde, Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü Ilkay Demir, Kamil Dede, Ziya Yılmaz ve yüzlerce genç Ankara, Istanbul, Izmir askeri cezaevlerinde, Doğuda binlerce Kürt vatandaşlarımız Diyarbakır Sıkıyönetim cezaevinde tutulmakta, hala en ağır işkencelere maruz kalmaktadırlar. Askeri mahkemeler kamu oyunun af özlemini, hükümetin "af" görüşünü hiçe sayarak ve çiğneyerek durmadan yazarları gazetecileri, profösörleri, gençleri 20-30 seneye mahküm etmekte, idam cezaları istemektedirler.

Gerçek genel bir affın çıkarılmasını engelleyenlerin başında Demireller, Feyzioğulları, 12 martçı generaller çetesi bulunmaktadır. Hükümet içerisinde de MSP ve CHP nin gerici kanadı gerçek bir affın çıkarılmasını durmadan engelliyor. Ülkemizdeki bu güçler 12 mart faşist biçimi rejimini ve her türlü hukuk anlayışına aykırı olarak işlemiş olan sıkıyönetim mahkemelerinin verdiği hükümleri meşrulaştırmak için uğraşmaktadırlar. Suçsuz yere mahküm olmuş, işkence görmüş yurtseverleri hala suçlu göstermek çabasındadır. Onlar, genel aftan bahsederken, suçluların afedilmesi olarak bunu anlamakta ve kamu oyuna böyle yaymaya çalışmaktadırlar. Şurası bilinsin ki Genel Aftan siyasi mahkümların suçlarının affını değil, onların suçsuz olduğunun ilan edilmesini anlıyoruz. 12 mart faşist biçimi rejimi TİP yöneticilerini, binlerce işçiyi, aydını genci, yurtsever subayı ülkemizden amerikalıların kovulması, Natonun atılması, vatanımızın çağdaş medeniyete ulaşması için, bozuk düzene karşı mücadele ettiklerinden mahküm etmiştir. Bu uğurda mücadele etmek, suç değil, en büyük bir şereftir, en büyük yurtseverliktir. Bunun için 12 mart askeri rejiminin verdiği bütün kararlar hemen geçersiz olarak ilan edilmeli, hapishanelerin kapıları açılmalı ve tüm siyasi tutuklu ve mahkümlar suçsuz ilan edilmelidir.

- Hükümet programına af konusunda genel hükümler konmuştur. Fikir ve düşünce suçlarını kapsayan bir af çıkarılacak denmektedir. Seçimlerde halka fikir suçu tanımayız derken hükümet programında fikir suçu kabul edilerek geriye bir dönüş yapılmaktadır. Bu ise halk kitlelerini oy deposu görenlerin aldatma politikalarına düşmek olur. Seçimlerde halka verilen söz tutulmalı, fikir suçu tanınmamalıdır. Fikir suçu tanımamak gerici iktidarların fikir ve düşünce hürriyetinin tepesine "Demoklesin kılıcı" gibi indirdikleri 141, 142 ve 146 maddelerin kaldırılmasını açıkça hükümet programına almakla olurdu. Hükümetin genel laflar etmekten vazgeçip somut adımlar atması için zaman gelmiş ve geçmektedir bile, 12 marttan önce ve sonra tutuklanan mahküm edilenleri serbest bırakmakla yetinilmemeli sıkı yönetim mahkemelerinin onlara koyduğu "kamu haklarını kullanamaz" yasağını [illegible] geçersiz [illegible]. Ge

devamı sayfa 4 te

G E R Ç E K G E N E L B I R A F I S T I Y O R U Z !

BUGÜN SIKI YÖNFTİM MAHKEMELERİNDE ve CEZA EVLERİNDE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ YÖNETİCİLERİ, BİNLERCE DEVRİMCİ GENÇ, AYDIN ve SUBAY EVLAT, EŞ, YOLDAŞ, ANA, BABA HASRETİ ÇEKİYOR. 64 YAŞINDAKİ BEHİCE BORAN OGLU DURSUNU KUCAKLAMAK İSTİYOR, KAMİL DEDE, NAHİT TÖRE, NECMİ DEMİR, YUSUF KÜPELİ, ERTUGRUL KURKCU, İLKAY DEMİR, KADRİYEYİ EVDE ANNE ve BABALARI, DOSTLARI HASRETLE BEKLİYOR. İSMİNİ SAYAMIYACAGIMIZ 26 BIN TUTUKLU DEVRİMCİ KARDEŞİMIZ, YOLDAŞLARIMIZ AYNI HASRET ve ÖZLEMI ÇEKİYOR. TALEBİMİZ! TÜM SİYASİ TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

Verilen Söz Tutulmalıdır

Yeni hükümet nihayet güven oyu alarak görevine başladı. Yıllardan beri yurdumuzda emperyalizmin, büyük sermayenin, gericiliğin iktidarının temsilciliğini yapmış olan AP, CGP, DP tam kendilerine yaraşır bir jestle sahneyi boşalttılar: Meclis oturumunu izleyen halkın alkışları karşısında başkanlık divanından "halkı susturmasını" istediler, ve bu istekleri, ilk olarak, yerine getirilmeyince salonu terkettiler.

Halkın, oylarıyla hayır dediği gerici partilerin en iriyarı ağababaları artık iktidarda değiller. Bu halde, halkın iradesi artık gerçekleşmiştir, diyebilecek miyiz ?

Secimleri Hatırlıyalım

Seçimlerin yapıldığı ortamı hatırlayalım; Seçimler son derece ağır baskı şartları altında, demokrasinin ayaklar altına alındığı bir ortamda yapıldı: Binlerce yurtsever hapishanelerde çürümekte, işkenceler yapılmakta. Sıkı yönetim ancak seçime bir kaç ay kala kaldırılmış, ve büyük sermayenin sözcülüğünü yapan politikacılar olsun, eli kana bulanmış terörcü generaller çetesi olsun, sıkı yönetimin sadece seçimler için, geçici olarak kaldırıldığı, seçimden sonra tekrar ilan edileceği anlayışını yayacak beyanatlar veriyorlar. Örfi idare mahkemeleri çalışmalarını sürdürüyor. Dernekler yasaklanmış. Ve işçi sınıfının partileri yasak! Seçime işçi sınıfını temsil eden bir parti katılamıyor.

Bu seçimde halkımızın seçime katılan partiler içinde kendi taleplerine en yakın görerek seçtiği CHP'nin omuzlarına ağır sorumluluklar yüklenmekteydi.

Bu ağır baskılara rağmen halkımız oyunu gerici partilere, AP, CGP, DP, MSP, MHP ye vermedi! Emperyalizme ve gericiliğe Hayır dedi !

Halkın İradesi Gerçekleştimi ?

-Halkımız Hükümetten köklü bir toprak reformu istemektedir! Toprak ağalarının topraklarına el konularak topraksız köylüye dağıtılmalı, tapuları verilmelidir. Emekçi köylü kredi ve teknik yardımlarla desteklenmelidir. Tefecilere ve ziraat bankasına borçları iptal edilmelidir. CHP " Insanın insanı sömüremeyeceğine" söz vermiştir. Kurulan Hükümet programında ise toprak reformundan tek kelimeyle bile bahsedilmemektedir.

-Yurdumuzdan emperyalizm koğulmalıdır. Işçilerimiz, gençlerimiz bu uğurda yıllardan beri mücadele etmektedirler. Şehitler verilmiştir. Hükümet programında ise "İçinde bulunduğumuz ortak savunma sisteminden bahsediliyor. Halkımızın,

devamı sayfa 4 te

MADEN İŞÇİLERİNİN GREVİ HÜKUMETİ DEVİRDİ

Hükümet ve tekelci çevrelerin, işçilere karşı yürüttükleri büyük kampanyaya rağmen, Ingilterenin en ağır şartlarda çalışan ve en fazla sömürülen işçileri olan kömür madeni işçileri 10 şubatta greve gitmeye karar vermiştir. Grev oylamasında işçilerin yüzde 80 i greve evet demiştir.

Çeşitli tehdit ve baskılarına rağmen grevi önleyemeyen hükümet sonunda 7 Şubatta, 28 Şubat için seçime gitme kararı almış ve istifa etmiştir. Bu ikinci dünya harbinden beri Batı Avrupada grevle devrilen ilk hükümet olmaktadır. Bu hedefe ulaşmak için, gerici konzervatif parti, krizin suçlusu olarak işçileri gösterme yolunda amansız bir propaganda yapmaktadır. Hedefi işçileri susturup, tekellerin krizden zararsız çıkmalarını sağlamaktadır.

Hükümetin maden işçilerini isole etme çabaları boşuna gitmektedir: Nitekim, Demiryolu işçileri, maden işçilerinin grevi süresince, kömür nakletmeme; liman işçileri dışardan gelecek kömürü boşaltmama kararı alarak, dayanışma içinde olduklarını ilan etmişlerdir.

Hollanda ve Batı Almanya liman işçileri de dayanışma için Ingiliz gemilerine kömür yüklememe kararı almışlardır.

270 bin maden isçisi Ingilterede haklarını alamak için patronlara ve hükümete karşı savaşmaktadır. Maden işçilerinin mücadelesi karşısında gerici Heat hükümeti is tfa etmek zorunda kalmıştır. Bu ayın sonunda ingilterede genel seçimler yapılacaktır.

BOLİVYA'DA ANTİFAŞİST MÜCADELE

Arkamızda bıraktığımız ocak ayı içinde Bolivyada faşist hükümetin getirdiği yeni zamları protesto eden emekçilerin mücadelesi gelişip faşist idareye karşı verilen bir mücadele şeklini aldı.

21 Ağustos 1971 tarihinde ilerici bir hükümet olan fakat mecliste çoğunluğu sağlıyamaması nedeniyle zayıf bir durumda bulunan Juan Jose Torres hükümeti kanlı bir askeri darbeyle devrilmiş, amerikanemperyalizmi ve onun Latin Amerikadaki temsilcisi Brezilya hükümetinin desteği ile Bolivyada faşist bir idare iktidara geçmişti. Faşist hükümetin başına getirilen Hugo Banzer Bolivya ticaret - ve Tarım burjuvazisinin çıkarları paralelinde, faşist metodlarla baskı ve sömürü işlemlerini yürürlüğe koymakta geçikmedi.

Yapılacağı bildirilen seçimler somut bir tarih verilmeden tehir edildi. Faşist darbe akebinde ilan edilen örfi idare ile tüm ilerici güçlere karşı yoğun ve sistemli bir terör hareketi başladı. Hapishanelerin yetmemesi üzerine yeni toplama kampları açıldı.

Öte yandan Torres hükümeti tarafından devletleştirilmiş olan Bolivya petrolleri ve birçok işyeri tekrar kapitalistlerin sömürüsüne terkedildi. Maden ve toprak ürünleri ihracatını tekellerinde bulunduran kapitalistlerin taleplerine uyularak ekim 1972 de Bolivya peso'su yüzde 67 lik bir devaluasyona tabi tutuldu.

Geniş halk kitlelerinin reel gelirlerini ciddi bir derecede kötüleştiren bu devaluasyon neticesinde hızlanan enflasyoner gelişme 1972 senesi sonunda bılhassa buğday, et, şeker, mısır, gibi ana gıda maddeleri fiyatlarının yüzde yüz artmasına yolaçtı.

Bolivyada savaşan köylüler

Bir avuç kapitaliste yüksek karlar sağlayan faşist Banzer hükümetinin iktisadi politikası az gelirli kitleleri açlığa terketti. Hatta çaresizlikten umutsuzluğa düşen halk gıda maddesi depolarına hücum edip açlığını gidermeğe kalktı.

Banzer Hükümetinin Bolivyalı Kapitalistlerin isteği üzerine geçen ocak ayında fiyatlara yeniden yüzde yüzlük bir zam koyması Bolivyalı emekçileri galeyana getirdi. Merkezi-Bolivyada bulunan Cochabamba şehrindeki endüstri ve maden işçilerinin yaptıkları, zammı protesto eden grevlerle başlayan harekete kısa bir süre sonra toptak işçileri ve aztopraklı köylülerde katıldılar.

Bolivyalı emekçilerin haklı taleplerine faşist hükümetin cevabı yeniden örfi idare ilanı oldu. Hareketin başlamış olduğu Cochamba bölgesine askeri birlikler, bomba uçakları yollanıldı.

Bunun üzerine ana problemin fiyatlara yapılan zamlar olmadığını ve haklarını ancak faşizme karşı verilecek bir mücadele sonunda alabileceklerini daha iyi anlayan emekçiler direnişlerine faşist Banzer hükümetinin çekilmesine dek devam edeceklerini bildirdiler.

Bolivya halkının faşizme karşı verdiği mücadeleyi "enternasyonal bir komplonun hükümet darbesi teşebbüsü" olarak vasıflandıran Banzerin, askerlerini Cochabamba' da halkın üzerine saldırtması neticesinde resmi haberlere göre 13 kişi ölmüştür. Gayri resmi çevreler ölenlerin sayısının 25 olduğunu ve 30 kadarda kaybın bulunduğunu bildirmektedirler. Birçok ülkede geniş çapta tutuklamalar devam etmektedir.

Faşist hükümetin kanlı baskısı daha geniş halk kitlelerinin mücadeleye katılmasına yol açmış 48000 kalay madeni işçisi yanında binlerce emekçi protesto grevlerine gitmişler, birçok yerlerde evkadınları faşizmi yeren yürüyüşler tertip etmişlerdir.

Diğer taraftan, Banzer radyoda verdiği beyanatlarda halkı hareketin öncülerini öldürmeye teşvik etmekte, hatta bu çağırıya uyanların mükafatlandırılacağını temin etmektedir. Bu arada çıkarlarının Banzer hükümeti tarafından yeterince korunamayacağına inanan bazı ileri-sağcı gruplar faşist baskıyı daha da arttırmak gayesi ile yeni bir askeri darbe teşebbüsünde bulunmuşlarsada başarıya ulaşamamışlardır.

Bolivyalı emekçiler gizli bir radyo istasyonundan yaptıkları yayınlarda faşist hükümetin devrilmesine kadar mücadeleye devamda azimli olduklarını bildirmekte, tüm Bolivya halkını anti-faşist mücadele cephesine çağırmaktadırlar.

İSRAİL ARAP TOPRAKLARINDAN GERİ ÇEKİLİYOR

Israil, Arap topraklarından geri çekilmeye başladı. Kararlaştırılan Israil-Arap antlaşmasına göre Süveyş Kanalının batı yakasındaki geri çekilme 25 Ocak'tan, 21 Şubata kadar, Doğu bölgesinden ise 21 Şubat'tan, 5 Mart'a kadar devam edecektir. Israil Birlikleri çekildikleri bölgeleri Birleşmiş Milletler birliklerine terkedecek, terkedilen yerler Arap devletlerine geri verilecektir. Israil Birliklerinin geri çekilmesi Birleşmiş Milletler kontrolü altında olacaktır. Anlaşmada, nihai hedefin Birleşmiş Milletlerin Israil'in işgal ettiği topraklardan çekilmesini öngören kararının gerçekleştirilmesi olduğu da açıklanıyor.

Israil Birlikleri geri çekilirken çeşitli provokasyon hareketlerine girişmekte, ateşkes anlaşmasını devamlı bozmakta, o bölgelerde sabotajlar yapmaktadır.

Öte yandan Israil Birlikleri Golon tepelerinde ve Lübnan sınırında da provokasyonlarına devam ediyorlar. Suriye'de Golon bölgesinde ani ateş açtılar çarpışmada bir Israil tankı parçalandı. Israil topçu birlikleri müdafaasız güney Lübnan köylerine 8 saat devam eden top atışına tuttu. Israil askeri uçakları Lübnan hava alanlarını tekrar bombaladı.

Israil Birlikleri Kahire-Süveyş arasındaki bölgeyi boşalttılar. Süveyş bölgesinden geri çekilme esnasında suni gübre fabrikasının ve petrol rafinerisinin bir kısmını sökerek içersine mayın yerleştirdirler. Batı-Ürdün bölgesinde Israil işgalcileri halka baskı yaptılar. Önemli besin maddelerini suni olarak azalttılar. fiyatları ciddiyetle yükselttiler.

Israil maliye bakanı Sapir askeri masrafların 11,3 milyar daha arttırılmasını istedi. bütçenin % 50 si askeri masraflara ayrılıyor. Bu masrafların hepsi Israil emekçilerinin sırtına yükleniyor. Temel besin maddelerine % 40 ile % 85 pahalılaştı. Buna rağmen Israil 1974 yılında 1,7 milyar dolarlık dış memleketlerden silah satın almak istiyor. Israil maliye bakanlığının açıklamasına göre Askeri masraflar Israil halkına ağır mali darbeler indiriyor.

Tel-Aviv'de polis birlikleri besin maddelerinin fiyatlarının yükselmesinden dolayı protesto eden gençlere vahşice saldırdılar.

Sovyetler-Birliği ve Arap devletleri Israil'in 1967 denberi işgal ettiği arap topraklarından tamamen çekilmesini Filistin arap halkının tanınılmasını istemektedirler. her iki taraf Filistin sorununu ancak Filistin temsilcileri tarafından çözüleceğini ve müzakere edileceğini açıkladılar.

Kahire'de millet meclisi toplandı. Israil saldırısından ağır zarar görmiş olan süveyşkanalının temizlenmesi ve modern bir şekilde yapılması için 20 milyon dolar para öngörüldü.

İSKENCELERİN HESABI SORULMALI

Seçimler oldu. Halk yapılan işkencelere, tutuklamalara, baskılara, kovuşturmalara son verilmesini istedi. Bunların olmayacağına söz veren partilere oyunu verdi.

Geçtiğimiz günlerde TBP Sivas milletvekili Mustafa Timisi Başbakan Ecevit'in cevaplaması isteğiyle Millet Meclisi Başkanlığına bir soru önergesi vermiştir. Önergesinde genel olarak, halen işkence ve eziyet iddialarıyla Meclise dilekçe vermek isteyenlerin müracaat haklarının önlendiğinin doğru olup olmadığını, işkence iddiaları doğruysa sorumluların kimler olduğu, hükümetçe bunlar hakkında ne gibi işlemler yapılacağı sorulmuştur.

Halen Istanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde 32 davaya bakılmakta ve 865 sanıktan 406 sı tutuklu olarak yargılanmaktadır. 3 Numaralı sıkıyönetim mahkemesinde; Prof: Mümtaz Sosyal'a yeniden 6 yıl 8ay hapis; 11 Avukata savunma dilekçelerinde askeri savcıya hakaretten 3er ay hapis ve para cezası vermiştir. Aynı mahkeme Devrimci Subaylar örgütünden 33 kişiyi 6- 12 yıl arasında çeşitli cezalara mahkum etmiştir. Öğrenci yurtları birer faşist karargahı haline getirilmiştir. Üniversitelerde öğrenciler komando denilenlerin faşistçe saldırılarına uğramakta ve bunlar hakkında en ufak takibata geçilmemektedir. CHP Gençlik Kolları bu konuda soruşturma açılmasını bu baskıların derhal kaldırılmasını istemektedirler.

Pekçok öğretmen sürgünden sürgüne gönderilmekte, görevlerine son verilmektedir.

Hertürlü maddi ve manevi işkence, eziyet devam etmektedir! Sıkıyönetim mahkemeleri hala harıl harıl çalışmaktadır.

Yeni hükümet sıkıyönetim mahkemeleri ve onun yerini alacak olan Devlet güvenlik mahkemelerinin iptali konusunda hala bir açıklama yapmamıştır. Oysa halk tüm baskıları ve bunların işbirliğini sağlayan 12 mart sonrası bu mahkemeleri, organları protesto etmiştir. Oylarıyla bunu ispatlamıştır. Yeni hükümet bunun için bu görevi yapmak mecburiyetindedir. Halkın her türlü baskılara son verilmesi isteğini yerine getirmek zorundadır!

Kuba Cumhuriyetine altı/günlük resmi bir dostluk ziyareti yapan Sovyetler Birliği Komunist partisi genel sekreterii Leonid Brejnev, sosyalist Kuba halkı tarafından coşkun tezahuratla karşılanmıştır. Enternasyonal basında büyük yankılar yapan bu ziyaret, Sovyetler Birliği ile Latın-Amerikadaki ilk sosyalist ülke arasındaki dostluk ilşkilerinin daha da güçlenmesine yol açmış ve dünyada barışın gerçekleştirilmesi uğrundaki mücadele büyük bir katkısı olmuştur.

Komandoların Saldırganlığına Son !..

Ülkemizde 12 Mart 1971 sonrası kurulan anti-demokratik baskılar ve terörler üniversitelerde ve yurtlarda devam etmektedir. ve saltanatını sürdürmektedir.

Özellikle Istanbulda ve Ankarada devlet tarafından kurulan ve işletilen öğrenci yurtları faşist karargahı haline getirildi. Yakalarında bozkurt rozeti taşıyan faşist komandolar kendilerinden olmayan devrimci ve yurtsever gençlere karşı baskı ve terör kampanyasına giriştiler. Faşist Türkeş' in zorbaları yoksul olduklarından devletin yurtlarında kalan halk çocuklarından her ay haraç almakta gençlere zorla sagcı yayınlar okutmaktadırlar. Komandolar bunlarlada yetinmeyip Ankaradaki Sıvas öğrenci yurdunu gece yarısı basarak 3 öğrenciyi bıçak zoru ile yurdun bodrumunda feci şekilde dövdüler. Yurt yöneticileri ise olayla ilgili hiç bir ihbar ve şikayette bulunmadı.

Halkın devlete ödediği vergilerle kurulan bu yurtlardaki faşist ve baskılara son verilmeli baskı ve terör altında inliyin öğrenciler kurtarılmalı, zorbaların baskı ve terörleri cezasız kalmamalıdır.

Faşistlerin baskıları ve terörleri ile ilgili olarak CHP Istanbul gençlik kolu başkanı Akıncı, yurtlardaki baskılara karşı yetkilileri göreve çağırmıştır. Sık sık komando baskılarına uğrayan Ankara Yüksek Öğretmen okuluda. Milli Eğitim bakanlığına bir çağrıda bulunarak komando baskılarına karşı tedbir alınmasını istemiştir.

İLAÇ SÖMÜRÜSÜNE PAYDOS

Ankara'da yapılan Türk Tabibler birliği Temsilciler kongresinde yeni hükümetten ilaç sömürüsüne kesin çözüm yolu bulunması istendi.

Yabancı sermaye ile Türkiye'deki ortaklarının alabildiğine bir ilaç sömürüsü kampanyası sürdürdüklerini söyleyen Genel Sekreter Dr.Timuçin keyfi davranışlarla ilaç fiaatlarının arttırıldığını, bu nedenle ilaç fiaatlarının halkın alım gücünün çok üstüne çıktığını belirtmiştir.

Halkın alım gücünün kat kat üstündeki bu fiyatlar yüzünden Türkiyede halk sağlığının tehlikeye düştüğünü, Türkiyede kurulması istenen ilaç fabrikalarının yerli ve yabancı tekeller tarafından engellendiğini SSK nın ilaç fabrikası kurma çalışmalarının durdurulduğunu sözlerine eklemiştir.

Tabibler Birliği Başkanı Atabek de söz alarak şu talepleri sıralamıştır:

- Sosyalizasyonla ilgili yöntemler değiştirilmeli ve bu çalışmaların Türkiyenin her yanında uygulanması sağlanmalıdır.
- Genel sigorta sistemi gerçekleşmelidir.
- Genel halk sağlığıyla ilgili olarak gerekli tedbirler alınmalı ilaç sömürüsü ve bu sömürü yoluyla halk sağlığının tehlikeye düşürülmesi önlenmelidir

İŞKENCELER KONUSU GENİŞLİYOR

Eski başbakan Talu'nun görevinden ayrılırken "tutuklulara işkence yapılmadığını" iddia etmesi kamu oyunda geniş tepkilere yol açtı. Herkes birbiriyle yarışırcasına bu konuyu ispatlamaya girişti, belgesel açıklamalar gelişiyor.

12 Mart sonrası dönemde" işkenceye maruz kalmış çok sayıda müvekkillerimiz var" diyen Çelenk, Helvacı, Erün, Çaylıgil, Kök, Fila, Özlü, Kuran, Çoşkun Talu'yu bu konuda tartışmaya bile davet etmişlerdir. Ellerinde somut belgeler bulunduğunu ve bunları kamuoyuna açıklamaya hazır olduklarını belirtmişlerdir.

TÜRÜN İŞKENCELERE "EVET" DİYOR:

Avukat Erün yaptığı açıklamada; zamanın sıkıyönetim kumandanı Faik Türün'ün "işkence diye ileri sürülenler, atılan bir iki tokat ve vurulan bir iki sopadan ibarettır" dedığını hatırlattıktan sonra Barolar birliğinin isteğiyle Ankara'da bir toplantı düzenlendiğini ve yargılanırcasına sorular sorulan Türün'ün o toplantı sonunda tutuklulara bir daha işkence yapılmayacağına dair söz verdiğini bunun avukat belgelerini gerekirse Talu'ya sunmaya hazır olduğunu belirtmiştir.

Avukatlar özellikle yapılan elektrik işkencelerinden sonra elleri bacakları felç olan, kanama geçiren ve işkence uygulamalarının delillerini, izlerini taşıyan yüzlerce kişinin varlığını belirtmiş, sökülmüş tırnakları, söndürülmüş sigara izleri ile dava dosyalarına geçenler olduğunu ve hasta olduğu halde hastahaneye kaldırılmıyan, yahut işkencelerden sonra ölenler bile olduğunu açıklamışlardır.

Bu insanlık dışı eylemlerin işkencelerin uygulandığı, halen tutukluların birbiri arkasından devam ettiği ülkemizde adeta yaşamanın bir işkence haline getirildiği güzel yurdumuzda bu durumu yaratan gerçek suçlular cezalarını çekmelidirler! Çıkacak genel af bu kişilerin cezai sorumluluklarını kaldırmamalıdır.

Bize Gelen Mektuplar

ATTF MARŞI

Sensin toplumcu birliğimiz
Varol da varol ATTF
Sensin bizim eserimiz
Varol da varol ATTF.

Sendikalarda çalışırsın
Kurtuluş bize yetişirsin
Emperyalizmle çatışırsın
Ulu de büyü ATTF.

Kurulduğunda genceciktin
Sapığa ajana hedeftin
Hepiciğini ezdin geçtin
Yürü de yürü ATTF.

Engel demeyelim aşalım
Fabrika okuldan taşalım
Zaferden zafere koşalım
Yaşa da yaşa ATTF.

31- 1- 1974
Dinçer

ATTF MARŞI

Gurbette toplumcu dedikleri biziz
Geliyor ha ATTF miz geliyor
Gurbette işçilerin örgütü biziz
Geliyor ha ATTF miz geliyor.

Köyde ağalar "size toprak yok" dedi
Tekeller,devlet "size ekmek yok" dedi
Okul "işçi çocuğuna yer yok" dedi
Biliyor ha ATTF miz biliyor.

Mart deyip yaktılar bizi ateşlere
Sattılar bizi Ford'lara Siemens'lere
Çoluk çocuğün gözü bakar yollara
Duyuyor ha ATTF miz duyuyor.

Dolandırırlar,işten atarlar anlamayız
Yitecek zincirimize ağlamayız
Örgütlenir güçleniriz dinlemeyiz
Büyüyor ha, ATTF miz büyüyor.

Ey düzen sular akar durmaz bilesin
Band başında yumruk sıkılı göresin
Iliklerinde korkumuzu duyasın
Varıyor ha ATTF de varıyor.

Sendikalarda okulda ATTF
Fabrikada hayınlarda ATTF
Patron yüreğinde korku ATTF
Yürüyor ha ATTF miz yürüyor.

22- 1- 1974
Dinçer

EMPERYALIST TALANA SON

Ülkemiz yabancı tekellerin boyunduruğunda, her geçen gün biraz daha fakirleşiyor.Emperyalist tekeller,petrolümüzden dış ve iç ticaretimize kadar her alana hükmediyorlar.Talu hükümetinin yaptığı bir açıklamaya göre 1973 yılında dış ticaret açığımız 11 miyar lirayı buldu.Emperyalist tekellerin karlarına zarar gelmemesi için ülkemizde ağır endüstrinin kurulmasını önleyen hükümet,kurulmuş olanları da felce uğrattı.Başta Erdemir grevi olmak üzere birçok grev kasıtlı olarak uzatıldı, dış piyasada demirin en pahalı olduğu zamanda demir ithal edilerek yabancı tekellere milyarlar hediye edildi,bizim buradan yolladığımız dövizlerle Türkiye'deki grevci arkadaşlarımızın grevleri kırılmak istendi.

Dışarıya bağımlı çarpık endüstri yüzünden yine birçok mala zam getirildi. SEKA dış piyasada selülozun pahalılandığını bahane ederek kağıda % 50 ya kadar zam yaptı Sümerbank Pamukluya % 75,yünlüye % 40 ve kimyasal maddelere %40 zam yaptı.

Bu talanda petrol tekelleri de geri kalmıyor.Yapılan son açıklamalara göre petrole yapılacak zam belli olana kadar tekeller petrol satışını kısacaklardır.Petrol bayilerine ancak birçeşit petrol ürününden 1 tanker veriyorlar.Özellikle Adana'da halkın benzincilerin önünde kilometrelerle kuyruklar meydana getirdiği bildiriliyor.

TKP nin YENİ HÜKÜMET ÜZERİNE BİLDİRİSİ

Her perşembe günü saat 21.30da orta dalga 904 metreden yayın yapan TKP nin Sesi Radyosu son yayınında TKP Merkez Komitesinin yeni hükümet üzerine görüşlerini yayınladı. Radyonun verdiği bu yorumu okuyucularımıza sunarız.

BİLDİRI

Yeni hükümet Mecliste güven oyu aldı.Demirel,Bozbeyli,Feyzioğlu gibi halk düşmanı politikacılar,parti yöneticileri Meclis dışında olduğu gibi Meclis içinde de bir daha dişlerini tırnaklarını gösterdiler.Onların bu tutumları halkımızı, bütün devrimci, yurtsever güçleri uyanık olmaya,tetikte durmaya zorluyor.Yenilgiye uğrayan işbirlikcilerin saldırılarına karşı bütün yurtsever güçlerin dayanışmaları,birlik olmaları günün sorunudur.

Halkın hemen çözüm bekleyen sorunları var.Sıkıyönetim mahkemeleri ağır cezalar kesmeye devam ediyor.Devlet Güvenlik Mahkemeleri yerli yerinde duruyor.Bütün bunlar hükümet programında özgürlüklere konmuş olan bütün engellerin kaldırılacağına dair halka verilen sözle bağdaşmaz. Halka verilen sözün tutulması ancak,bütün antidemokratik yasaların,tedbirlerin,kararların kaldırılması ile mümkün olur.

Bütün politik tutukluları ve cezalıları kapsayan genel af hemen çıkarılmalıdır.Kürt halkına karşı baskı ve teröre son verilmelidir.

Grev,toplu sözleşme,gösteri yürüyüş,toplantı,basın,dernek, ve politik parti kurma haklarına konan bütün yasaklar,engeller,kısıtlamalar kaldırılmalıdır.

Işsizlik,pahalılık,enflasyon durmadan üsteliyor.Halk yığınları bu yıkımın bütün yükünü çekiyor.Büyük burjuvazinin,yabancı tekellerin,büyük toprak beylerinin sömürü ve talanına, emperyalizmin hegemonyasına son vermeden halk yığınlarının ve ülkenin bu yıkımdan kurtulması imkansızdır.Bu nedenle demokratik,devrimci reformlar yapılmalı,emperyalizmin dayattığı NATO , SENTO gibi saldırganlık paktlarından çıkılmalı,silahlanma yarışına son verilmeli,içtenlikle barışçı bir dış politika uygulanmalıdır.

Türkiye'nin endüstrileşmesini,kalkınmasını engelleyen emperyalizmin,yeni sömürgeciliğin işbirliği,burjuvazi eliyle dayattığı politikadır.

Kalkınmak,ekmeğe ve özgürlüğe kavuşmak için halkımızın,en başta işçi sınıfının emperyalizme ve işbirlikçi burjuvaziye karşı direnişi yeni bir aşamaya ulaştı.Seçimlerde bu aşama belirdi.

Hükümet programında olumlu bazı noktalar vardır.Bu olumlu noktalar seçim kampanyasında verilen sözlerden geridedir. Türkiye Komünist Partisi ulusal burjuvazinin emperyalizme,gericiliğe karşı olan her ileri adımını destekler.Fakat,aynızamanda halkın aldatılmamasını ve verilen bütün sözlerin tutulmasını ister.Hükümeti kuran partiler seçimlerde halka verdikleri sözü tutmak zorundadırlar.

NEDEN KAPİTALİST ÜLKELERDE KRİZ OLUR DA SOSYALİST ÜLKELERDE OLMAZ

Içinde yaşadığımız kapitalist ülkeler gene iktisadi krizlerle sarsılıyor.Fiyatlar füze gibi yükseliyor,cepler boş,mallar depolarda vitrinlerdekalıyor.Firmalar işçi çıkarıyor.Ücretimize zam istediğimiz zaman "aman,zam istemeyin, kriz daha da şiddetlenir,işinizden de olursunuz" diyorlar.Ama fiyatlar yükselmeye devam ediyor.

SOSYALIST ÜLKELERDE KRIZ YOK

Krizler kapitalist ülkelerde bir sürpriz olmaktan çıktı artık. Krizin biri bitmeden öbürü başlıyor.Yıl geçmiyor,kapitalist dövizlerin ağababası Amerikan doları sallanmaya başlıyor. KaPitalistlerin en kuvvetli para dedikleri Batı Alman Markı her yıl değerinin onda birini kaybediyor. Sosyalist ülkelerin ekonomisi ise demir gibi:Kapitalist Federal Almanya Cumhuriyetinde 20 yılda her şeyin fiyatı en az iki katına çıktı. Sosyalist Alman Demokratik Cumhuriyetinde ise aynı 20 yıl içinde fiyatlarda hiç bir yükselme olmadı.Hatta bazı temel gıda maddelerinin fiyatları yüzde 1-2 düştü bile.Federal Almanya emekçileri yıllardan beri her an işsizlik krizi patladı patlıyacak korkusu içinde yaşıyorlar.Alman Demokratik Cumhuriyetinde ise devlet,her değiye bilgisi ve kalifiyeliğine uygun bir iş yerini kesinlikle garanti ediyor.Alman Demokratik Cumhuriyeti kuruldu kurulalı işsizlik diye birşey görülmemiş burada. Bütün değer sosyalist ülkelerde de durum aynı.

Peki ama,neden sosyalist ülkelerde hiç kriz olmuyor da, kapitalist ülkelerde oluyor?

PLANLI EKONOMI VE ANARSIK EKONOMI

Bir kere ilk göze çarpan büyük bir fark var: Sosyalist ülkelerde ekonomik hayat bütün toplum çapında merkezi olarak planlanıyor.Yirminci yüzyılın medeniyeti bunu zorunlu kılıyor aslında.Artık eski devirlerde olduğu gibi her esnafın kendi dükkancılığında imalatını yapıp kendi başına malını piyasaya sürdüğü devirler geçmiş: Üretim ülke çapında binlerce fabrika ve iş yernde birbirine sıkı sıkıya bağlı bir sistem içinde gerçekleşiyor.Örneğin bir konfeksiyon işyerindeki çalışma, o iş yerine hammadde veren kumaş,iplik v.b. fabrikalarına da bağımlı.Öte yandan bugünkü dev fabrika ve iş yerleri bir harekete geçtiği zaman, yaptıkları milyonluk üretimle geniş kitlelerin ihtiyaçlarını doğru şekilde karşılamaları gerekiyor Sosyalist ülkelerdeki toplum çapında planlama bu problemleri en sihhatli şekilde çözüyor.

Ama kapitalist ülkelerde böyle mi ya? Bugün artık kapitalist ülkelerde de üretimin çoğunluğu böyle dev fabrika ve işyerlerinde oluyor gerçi.Ama bunlar arasındaki sistem planlı ve düzenli değil:Iş yerlerinin çoğu şu veya bu tekelci şirketin malı.Bu tekellerin her biri,şöyle veya böyle davrandığı zaman geniş halk kitlelerini aç, çıplak, işsiz bırakabilecek, ya da bütün piyasayı malla tıkayıp tüm toplumun ekonomisini temelinden sarsabilecek güce sahip.Ve bu devler,birbirleriyle kıyasıya bir rekabetteler.Bir kör döğüşüdür gidiyor,her tekelci şrketin bir tek amacı var: Karını mümkün olduğu kadar fazla arttırmak! Bu onlar için ölüm kalım savaşı.Karını alabildiğine arttıramıyan şirket ölüme mahkum! Bu kör döğüşü içinde halk kitlelerinin ihtiyaçları, toplumun sihhatli ve planlı gelişmesi,hepsi geriye itiliyor.

Işte bir yanda akla dayanan,bilimsel,planlı sosyalist ekonomi,öte yanda da emperyalizmin,tekelci rekabetin anarşik ekonomisi.

devamı geleçek sayıda

İŞÇİ BİRLİĞİ

FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİNİN YAYIN ORGANIDIR
6000 Frankfurt-Nied, Lotzstr. 57

Değerli Okuyucularımız,

Bir baskı hatası olarak geçen sayıda gazetemiz Kurtuluş eski ismi Türkiyede Kurtuluş olarak çıkmıştır.Özür dileriz.

ENERJİ KRİZİ BAHANESİYLE İŞÇİ ÇIKARILIYOR

Emperyalizmin son aylarda girdiği genel krizin yükünü bütün ağırlığıyla emekçiler çekiyor.Türkiye'da işverenler enerji krizi, petrol krizi bahaneleriyle birçok işyerlerinde toplu olarak işçi çıkarıyor yüzlerce kişinin işsiz kalmasına sebep oluyorlar.

Mersindeki Amadolu Cam Sanayii A.Ş'ne ait Şişe ve Cam Fabrikasında işveren bahanayle 150 işçiye çıkış vermiştir.Bu nedenle bir açıklama yapan DISK'e bağlı Türkiye Hür Cam-Iş Genel sekreteri Ali, Şahin:şöyle demiştir:

Işveren işçi çıkarmalarına neden olarak enerji krizini göstermektedir.Bu basit bir bahaneden öteye geçemez Aslında işveren daha az işçi ile daha çok kazanmak işçinin sırtından çıkardığı tatlı karları arttırmak için sudan bir nedene sarılmaktadır.

Daha sonra Genel Sekreter Şahin "Türkiye'yi uluslar arası tekellerin at oynattığı ve düşük ücretlerle zor koşullar altında işçilerimizi çalıştırıp büyük karlar sağlandığı ve bunları kendi ülkelerine transfer ettikleri bir işveren cenneti sananlar aldanmaktadırlar. Türkiye Hür-Cam -Iş Sendikası olarak cam işkolunda meydana gelen her türlü işten çıkarmalara karşı mücadele edeceğiz" demiştir.

Istanbulda 19.Genel kurullarını yapan Mimarlar Odası ve Inşaat Mühendisleri Odası Istanbul Şubeleride,1973 yılını işçiye,halka, teknik elemanlara yapılan antidemokratik saldırı yılı olarak nitelendirdikleri çalışma raporlarında kapitalizmin içine düştüğü genel krizin açısıda emekçi halkın sırtına yükleniyor.denilmisti.

İŞÇİNİN SÖZLÜĞÜ

EKONOMİ POLİTİĞİN TEMEL KAVRAMLARI

Insanların yaşamak için yiyecek, giyecek, barınak gibi çeşitli maddelere ihtiyaçları vardır. Insanlar bu ihtiyaçlarını karşılalamak için emek sarfetmek, üretim yapmak, bilinçli olarak doğayı (tabiatı) kendi ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde değiştirmek zorundadırlar. Ekonomi politik insanların bu üretim dolayısıyla birbirleriyle giriştikleri toplumsal ilişkileri tanıtan bilimdir. Kapitalist toplumların ekonomik ilişkilerinin temeli eşyaların alınıp satılmasına dayanır. Bunun için önce bununla ilgili kavramları açıklıyoruz.

MAL:

Bir evde yemek piştiği zaman bu yemek ailece yenmek için pişirilir, üretilir. Örneğin kapitalist bir iş yerindeki üretim ise böyle değildir: Burada üretim,üretenler kullansın diye değil, satmak için yapılır. Bu yalnız kapitalist ülkelere has değildir. Bütün sınıflı toplumlarda eşyaların para veya başka eşyaya karşılık değiştirildiği görülür.

Doğrudan doğruya kullanmak için değilde, paraya veya başka bir mala karşılık değiştirmek için üretilen eşyaya "Mal" diyoruz.Bu özellik eşyanın içinde taşıdığı tabii bir özelliği değildir. Bu özelliği toplumsal ilişkilerin bir sonucudur: Bir eşyanın "mal" olması sadece ve sadece onun toplumca satınalınabilir olarak kabul edilmesinden gelir.

KULLANIM DEGERI VE DEGER:

Bir malın müşteri bulabilmesi için, bir işe yaraması, bir ihtiyacı karşılaması şarttır. Onun,bu belli bir işe yarama özelliğine kullanım değeri denir. örneğin bir ceketin "giyilebilmesi" özelliği onun kullanım değeridir. Ama malı mal yapan onun kullanım değeri değildir.Örneğin insanların vazgeçilmez ihtiyaçlarını karşılayan hava ve su satılamazlar, bu yüzden de bir "mal" değildirler. Malı mal yapan şey onun yalnız belli bir işe yaraması değil, aynı zamanda satılabilmesidir. Işte biz malın bu"satılabilme" özelliğine malın"değeri" diyoruz.

Emek vermeden elde edilebilecek bir şeyi kimse satınalmaz.Bir malın satılabilmesi (yani paraya veya başka bir mala karşılık değiştirilebilmesi), onu üretirken dökülmüş olan alınterinden, harcanmış olan emekten gelir: Malların değerlerinin kaynağı emektir.

SOYUT VE SOMUT EMEK:

Bir malı üretirken o mala dökülen alın teri iki şey yaratır: Birincisi, bir ihtiyacı karşılayan, işe yarıyan bir eşya(kullanım değeri!) ikincisi de, pazara götürüldüğünde satılabilen bir mal (değer!). Bir terzi bir ceketi diktiği zaman bir kere giyilebilecek bir eşya üretmiş olur, ikincisi de, satılabilecek, paraya veya başka bir eşyaya karşı değiştirilebilecek bir mal üretmiş olur.

Emeğin kullanım değeri yaratması özelliğine "Somut Emek", emeğin değer yaratması, "mal üretmesi" özelliğine ise "Soyut Emek"denir.

KALICI VE GELIP GEÇICI KAVRAMLAR::

Insanlar varoldukça, ihtiyaçlarını karşılamak üzere "üretim" yapacaklardır. Insanlar var oldukça belli ihtiyaçları karşılayacak eşyalar üretecekler, "kullanım değeri" yaratacaklar, "somut emek"harcıyacaklardır. Demek,"üretim," , "kullanım değeri", "somut emek" kavramları gelip geçici kavramlar değildir.

Fakat "Mal üretimi","değer","soyut emek" kavramları böyle değildir:Çok eski tarihlerde insanlar ancak yaşıyabilecekleri kadar üretebiliyorlardı. Bu yüzden kimsenin başkalarının sırtından geçinmesine imkan yoktu. O zamanlar da üretim el birliği ile yapılırdı, ama üretilen eşya , satılsın diye değil, hep birlikte kullanılsın diye üretilirdi. Üretim vardı ama mal üretimi değil; emek vardı ama soyut emek değil, satılabilecek mal yaratan emek değil. Kullanım değeri yaratılıyordu ama, "değer" yaratılmıyordu. Daha sonra sınıflar doğdu, alış veriş için üretim başkadı. Işte "Mal üretimi"," değer", "soyut emek" kavramları yalnızca bu sınıflı toplumlarda, satış için üretim yapılan toplumlarda bir anlam taşırlar.

Yarın komünist toplumda sınıflar ortadan kalktığı, insanlar refah içinde ve kardeşçe yaşadığı zaman, gene emek harcanacak, üretim yapılacaktır. Ama, üretim satmak için değil, toplumca kullanmak için yapılacaktır. O zaman "mal üretimi", "değer" ve "soyut emek" kavramları anlamlarını kaybedeceklerdir.

TEPE MOBİLYA GREVİ 100 GÜNÜ GEÇTİ

As-Iş Sendikası,"işverenin grev devam ederken yeni işçi alma" iddiasıyla Ankara 5. Iş Mahkemesine başvurmuş ve davayı kazanmıştır. Bundan böyle işveren grev süresince eskiden yaptığı gibi yeni işçi alamayacak memurları çalıştırıp üretime devam edmeyecektir.Böylece Tepe-Mobilya grevi,100 günden sonra sendikanın davayı kazanmasıyla daha bir başarılı devam edecektir.

Işçiler 100 gün nedeniyle yayınladıkları bildiride tam 100 gündür yıllarca emek harcadıgımız fabrikanın önündebir yandan iliklerimize işleyen soğukla,daha önemliside öte yandan emek sömürmeye insan gücünü ucuza satın almaya ve çalışan insanı hor görmeye alışmış bir zihniyetle savaşıyoruz demişlerdir.

Yakacık'ta EAS Akümlatör Fabrikasında toplu iş sözleşmelerinde sonuç alınamamış ve 23 kişinin çalıştığı bu fabrikada 23 ününde katıldığı grev uygulanmaya başlamıştır.

Adapazarı Asit Asetik fabrikasında 5 ay önce 8 işçinin işten çıkarılması üzerine Petkim-Iş Sendikası işçiler arasında grev oylaması yapmış ve 45 işçiden 23 ünün "evet" demesiyle grev uygulanmaya başlanmıştır.

İŞTEN ÇIKARTMALAR

Geçen yaz öncülüğünü yabancı işçilerin yaptığı büyük grevlerden sonra Alman kapitalistlerinin gözü fal taşı gibi açıldı. Yığınsal eylemlerden ölesiye korkmaya başladılar. Kurdukları zulum çarklarının sarsıntı geçirmesini istemiyorlardı. Bunun için gizli gizli planlar ını hazırlamaya koyuldular. Arapların petrola ambargo koymalarına, kurtarıcı simit gibi yapıştılar hemen. Bütün petroltankerleri, depoları dolu olduğu halde, hatta petrolü koyacak depoları olmadığı için, fazla petrolü tankerlerle denizde beklettikleri halde bir "Petrol krizi" yaygarası kopardılar. Radyolar, televizyonlar, gazeteler günlerce bu yalanı yayarak, işten çıkarmaların gerekçelerini hazırladı. Bilhassa yabancı işçileri bir yılgınlığın içine soktular. Artık işten çıkarmalara kriz var gerekçesi ile kimse birşey demiyecekti. Sınır dışı edilecek yabancılar, seslerini çıkaramıyacaklardı. Asıl amaç da buydu. Yabancıları Almanyada azaltmak, Planlarını kademe kademe hayata geçirmeğe başladılar. Birçok yerde, iş olduğu halde işçilerin işlerine son vererek açlığın kucağına atmaya başladılar.

Gedebildiğimiz, ilişki kurabildiğimiz yerlerde ne kadar işçinin çıkarıldığını, geri Türkiyeye gönderildiklerini aşağıda veriyoruz:

KREFELD'DE

Krefeld'de Türk-Daniş'a uğrayıp saatlerce orada oturduk. Gelenlerin sayısı eskilere göre çok çok kabarıktı. Çoğu işsiz kaldığı için geldiklerini söylüyorlardı. Yeni işyeri bulamadıklarından yakınıyorlardı. Oradaki görevli arkadaşlarla konuştuk. Günde ortalama 30 kişinin, işsizlikten dolayı kendilerine başvurduklarını açıkladılar. Türk-Danış'taki arkadaşlar ellerinden geleni yapıyorlardı ama, işçilerimize iş bulmak kolay olmuyordu...

NEUSS'DA

Neuss'da IDEAL STANDART (döküm fabrikası)'ın Heimlarına gittik. Türkiyelilerin yoğun çalıştığı bir fabrika. Heimlarda 400 e yakın vatandaşımız barınmakta. çalışanların aşağı yukarı hepsi yabancı, özellikle Türkiyeli. Yerli işçi bu işyerlerinde çalışmamakta çünkü iş koşulları alabildiğine ağır, Bu fabrikadan da 24 kişi (Türkiyeli) yi toptan çıkartmışlar. Günde tedricen 1-2 kişi çıkarmaktalar. Çoğunluğu kontratlı. Işten çıkarılınca şaşırıp kalmakta, nereye başvuracaklarını bilememektedirler. Işçilerimizin bu durumundan yararlananlar çıkmakta ve istismar etmektedirler. Üçkağıtçı tercümanların elinde yemlik olmaktalar. Heimları barakalardır. Bir odada 4 kişi kalmaktadır. Kişi başına 80 DM. kira alınmakta, yani bir baraka odası 320 marka gelmekte. Her yerde olduğu gibi orada da işçilerimiz, bedeni ile beyni ile, kesesi ve herşeyi ile canavarca sömürülmektedir. Bu yetmiyormuş gibi, "Türkiyeye geri göndeririz" tehdidi ile seslerinin çıkması bile önlenilmeğe çalışılmaktadır.

NÜRNBERG'DE

AEG Fabrikasından 7 arkadaş çıkarılmıştır. Daha da çıkarılmakta, Diğer işyerlerinden de birçok işçimizin görevine son verilmektedir. Bunları tesbit edebilmek için Arbeitsamt'ların ve Türk-Danış'ların önüne gitmek yeterlidir. Hergün oralara birçok işsiz kalan vatandaşlarımız gelmektedir.

GÜNDELSHEIM DA

Schwabische Conserverfabrik (Konserve fabrikasında) çalışan çoğunluğu kadın 56 işçinin kontratı bitterbitmez, kontratını bozarak, uçağa doldurup geri göndermişlerdir. Bilindiği gibi kontratlı işçilerimizin durumu, diğerlerinden çok daha kötüdür. Zira buraya gelebilmek için yığınla borcun altına girmekteler. Buraya geldikten sonrada, orada yapılan kontratlarla, en ağır koşullarda, en ucuz ücretlerle çalıştırılmaktadırlar. Hele kadınsalar 4-5 yüz mark arasında ellerine para geçmektedir. Bu parayla insan gibi yaşıyamadıkları gibi borçlarını da ödüyememektedirler. Kaldı ki çoğunlu çoluk çocuk sahibidir. Bir de onlara bakma zorunlulukları vardır.

FRANKFURT'DA

Burada da ADLERWERKE 13, GOLDE 20 kişinin işine son vermiştir. Daha başka işyerlerinde de işine son verilenler vardır. Arbeitsamta günde ortalama 25-30 işsiz kalanlar başvurmaktadır. Arbeitsamt yetkilileri geri gitmelerini söylemektedir. Zaten yabancılar polisi işsizlik parası alacağı dönem için oturma iznini uzatmakta. O dönem bittikten sonra, çoğunluğu sınırdışı edileceklerdir.

Işyerlerinde ise birçok işçimiz ölesiye hasta olsalar bile işten çıkarılacağım korkusu ile doktora gitmemektedirler. Hasta olup rapor almak işten çıkarılmak için bir sebep olmadığı halde, işverenler genellikle hastalık durumu olanları işten atmaktadırlar.

Yine Frakfurtta HOCH'TIEF inşaat firması bir kısım işçilerini mecburi izine ayırmakta ve ellerine şöyle izin kağıdı vermektedirler: "11.1.41 doğumlu bay Şengül, Mustafa 17-12- 1973 tarihine kadar ücretli izinlidir. Kanuni izininin bitiş tarihinden çıkışını almış olmaktadır. Izin dönüşü işe alınıp alınmaması, iş ihtiyacına bağlıdır."

Bu izin kağıdını alanlar ve yukarıda sözü edilen arkadaşın bundan sonra iş bulması olanaksızdır. Bütün işçi arkadaşlar bu konuda uyanık olmalı, manasını anlamadıkları izin kağıtlarını imzalamamalılar.. .

Görüldüğü gibi kapitalist düzenler, insanlardan en çok yararlandıkları sürece çalıştırmakta, suyunu sıkıp posasını çıkardıktan sonra, hiçbir insancıl hak tanımadan silkip atmaktadır. Bu insalık dışı tutumun karşısında boyun eymek, ya da yalvarmak, patrona hoş görünmek hiçbir zaman bizim kurtuluşumuzu sağlamıyacaktır. Bugün arkadaşımız atılıyorsa, yarın sıra bize gelecektir. Bu haksızlıkların önünü almanın tek yolu sendikalarda ve Işçi örgütlerinde birleşmektir. Alman ve diğer yabancı işçilerle kaynaşıp tek bir yumruk gibi örgütlenmektir.."Bir elin nesi, iki elin sesi var" demiş atalarımız. Örgütlenmeyi başarmıyan herkes uzun süre patronlara yemlik olacaktır. Bu noktadan çıkarak, her işçinin örgütlenmesi zorunluluk haline gelmekte. Birleşelim. Saflarımızı sağlamlaştıralım. Patronlara yem olmayalım.

Patronların işten çıkartma girişimlerine karşı en önemli bir silah aktiv olarak Alman ve diğer yabancı işçilerle birlikte grevlere katılmak ve haklarımız için mücadele etmektir.

ATTF'nin İşci Toplantısı

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu Frankfurtta 2-3 Şubat cumartesi ve pazar günleri bir işçi toplantısı düzenledi. Toplantıya özellikle Federal Almanyanın çeşitli şehirlerinden işçi guruplarından ve örgütlerinden sözcü ve temsilciler katıldı.

İlk olarak iktisadi kriz ve yabancı işçilere karşı yürütülen yıldırma kampanyası üzerinde duruldu. Söz alan konuşmacılar, krizin petrol darlığının bir sonucu olduğu iddiasının yalan olduğunu belirttiler. Gerçekte, petrol darlığı şöyle dursun, petrol vagonlarına kadar bütün petrol depolarının ağzına kadar dolu olduğu gösterildi. Özellikle toplu sözleşme tartışmalarının yapıldığı şu günlerde işçi sınıfını, iş savaşında güçsüz düşürmek için patronlar krizi suni olarak keskinleştiriyor ve bir yandan yabancı işçiler içinde panik yaratmak öte yandan da Alman ve yabancı işçilerin arasını açmak istiyor.

Toplantının ikinci bölümünde Avrupada çalışan işçilerimizin genel problemleri üzerinde duruldu. ATTF işçilerimizin çeşitli konulardaki taleplerini ortaya koyan bir prögram taslağı getirmişti. Toplantıya katılan işçiler programın maddeleri üzerindeki tartışmaya büyük bir ilgiyle katıldılar. Sözalan işçiler işyeri problemlerini, bandların vahşice süratini akortların yüksekliğini anlattılar. Yabancı işçi çocuklarının eğitimi, çırakların problemleri, askerlik tecilinin yapılmaması üzerinde duruldu. Öte yandan mesken durumu, lisan problemi de işçilerin önemli problemleriydi. Yabancı ülkelerde çalışan işçilere seçme ve seçilme hakkı, vatanda iş bulunması, Almanyadaki yabancılar kanunundaki yabancı düşmanı hükümlerin kaldırılması talep edildi. Işçiler Almanyada oturma müsaadesi, çalışma müsaadesi değil, oturma ve çalışma hakkı istediklerini, hele çalışmanın özel bir müsadeye bağlanmasının derhal kaldırılmasını istediler.

Toplantıda bulunanlar, Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu değişiklik teklifleriyle birlikte programa son şeklini vermek ve en geç önümüzdeki 1 mayısa kadar programı yayinlamakla görevlendirdiler. ATTF bu görevi memnuniyetle kabul etti.

Toplantının sonunda toplantıya katılanlar Türkiyede genel af konusunu ele aldılar. Fikir suçlusu eylem suçlusu ayırımı yapılmaksızın, tüm 12 mart tutuklularının serbest bırakılması, 141, 142, 146. maddeler gibi faşist kanunların kaldırılması, Tutuklulara siyasi haklarının iadesi istendi. Bu konuda Türkiyeye bir telgraf çekilmesine karar verildi.

Geçtiğimiz hafta Federal Almanya ve Batı Berlinde yapılan grevlere Türkiyeli işçilerde enternasyonal dayanışma anlayışı içinde aktiv olarak katıldılar ve mücadele ettiler.

VERİLEN SÖZ

baş tarafı sayfa 1 de

NATO'yu memleketimizin can düşmanı bildiğini gören hükümet "NATOda kalacağız" diye adını koymaktan utanmaktadır. "Yabancıların yurdumuzu sömüremiyeceğine" söz veren bir partinin hükümetinin, halkımızın can düşmanı NATOyu ülkemizde barındırmaması gerekir.

-Yabancılara yurdumuzu sömürtmemeye söz veren, küçük üreticinin, esnafın hakkını savunduğunu söyleyen bir parti, yurdumuzun yabancı tekellerin kölesi olmasına, yerli sanayinin, küçük üreticinin emperyalizmin eşitsiz rekabeti altında ezilmesine seyirci kalmamalıdır. Bütün ülkelerle karşılıklı fayda esasına dayanan iktisadi ilişkiler mutlaka zorunludur. Ama bugünkü durumda hükümet programında "bağımlı duruma gelinmemesine dikkat edilecektir" demek, gerçeklere gözünü kapatmaktır. Yurdumuzdaki yabancı tekeller, onların işbirlikçisi yerli tekelci sermaye devletleştirilmeli, yıllardır halkımızın hakkını yemiş olan bu sömürgenlerden hesap sorulmalıdır.

-CHP gerçek bir demokrasinin, "halkın devlet yönetimine ağırlığını koyarak ekonomik düzeni barışçı yollardan kendi yararına değiştirebileceği" bir düzenin kurulacağına söz vermiştir. Işçi sınıfının partileri hala yasaktır. Faşist 141. ve 142. maddeler yürürlüktedir. Programda bu konulara değinilmediğinden öteye, fikir hürriyetinin "Anayasanın gösterdiği yönde kullanılmasından" söz edilmektedir. Anayasanın insanların şu veya bu yönde düşünmelerini sınırlayabileceği anlayışı insan haklarını çiğnemesi bir yana, tabiata aykırı bir görüştür. Halkın talebi şudur:

12 Mart tutukluları ve mahkümları "fikir suçlusu eylem suçlusu ayırımı gözetilmeksizin derhal serbest bırakılmalı, siyasi hakları iade edilmeli, haklarında alınan kararlar başından itibaren hukuk dışı ilan edilmelidir. Çıkacak genel af Milleti soyan Demirel gibi politikacıların, 12 martta anayasayı çiğneyen, gençlerin, işçilerin kanına giren generaller çetesinin cezai sorumluluklarını kaldırmamalıdır. 141-142 derhal kaldırılmalı, sınırsız fikir hürriyeti tanınmalı, işçi sınıfının partileri serbest bırakılmalıdır.

Ne Yapmak Gerek

Kurulan hükümet halkın iradesini temsil etmekten uzaktır. Bu hükümetin bir CHP hükümeti olmadığı, MSP gibi gerici ve dönek bir partinin ortaklığında kurulduğu da unutulmamalıdır. Öte yandan Ecevit, halk iradesinin başına "Etken çevrelerden" duyduğu endişeyi de açıkça belirtmiştir.

12 Martın ağır baskısı altında "AK GÜNLERE-Seçim bildirgesinde " halka iç ve dış sömürüyü kaldıracağını söyleyen bir partinin, hükümete geldikten sonra generaller çetesinden korkması çelişkili bir tutum olur. Terörcü generallerin tanklarına, toplarına, teyyarelerine karşılık, CHP nin ve tüm ilericilerin desteklerini halk kitlelerinde aramaları tek yoldur.

Halk yığınları faşizme karşı emperyalizme karşı harekete geçirilmelidir. Halkımız demokrasiye sahip çıkmalıdır.

Öte yandan MSP nin dönekliği unutulmamalıdır. Seçimden önce halk kitlelerine vermiş olduğu sözler daima hatırlatılmalı, ya sözünde durmak ya da geçen mahalli seçimlerde olduğu gibi, halkın huzurunda kepaze olmak arasında seçme yapmak zorunda bırakılmalıdır. MSP gibi gerici ve dönek bir partiyle uzun süre yol alınamıyacağı açıktır. Bunun için yeni genel seçimlere gidilmesi hiç bir zaman gündemden indirilmemelidir.

başı sayfa 1 de

ÜCRET SAVAŞI

ve girdi, patronlar dize gelmezse 250 000 kereste işçisi de %93 lük bir çoğunlukla greve girme kararı aldı. Bu direnişler sırasında patronlar toplu sözleşmelerde istekleri reddettiler. Bunun üzerine 250 000 taşıma, temizlik, posta işçisi ve kamu görevlisi 11 Şubat Pazartesi günü greve girdi. Patronlar grev sırasında tekliflerini % 8,5 zamdan %10 a çıkardılar. Ama sendikalar bu teklifi reddederek %15 lik zam isteğinden dönmeyeceklerini açıkladılar. Grevci işçileri diğer endüstri kollarındaki işçiler de destekliyorlar. Ayrıca Batıberlin'de Demokratik Alman Cumhuriyetine bağlı elektrikli trenlerde (S-Bahn) çalışan işçiler de sendikaları Özgür Alman Sendikalar Birliği (FDGB) nin çağrısı üzerine dayanışma grevine girdiler. Grev sırasında yapılan yüzlerce miting ve yürüyüşte alman ve yabancı işçiler, tekellere karşı omuz omuza yürüyorlar.

Ne Yapmalıyız

Bu durumda biz yabancı işçiler, ortak düşmanımız doymaz tekellere karşı Alman arkadaşlarımızla dayanışmamızı daha da güçlendirmeli, isteklerimizin yerine getirilmesi için daha aktif çalışmalıyız. Sendikalara üye değilsek üye olmalıyız.

Bize çıkış kağıdı veren patronlara karşı beraberce direnmeli, ve işten atılan arkadaşlarımızın işe alınması için mücadele vermeliyiz. Işten atılırsak 3 hafta içinde iş mahkemesine başvurmalı, tekrar işe alınmak için itiraz etmeliyiz. Krizlerin nedeni bizim fazla ücret almamız değildir, patronların kar hırsıdır. Pazarda mal çok, bunu alacak para yok. Tekellerin bu büyük saldırısına karşı ancak ücretlerimize % 15-18 lik zam alarak ve toplu sözleşmelerimizi bir yıldan daha kısa bir süre için imzalayarak cevap verebiliriz. Neden? Çünkü bir senelik toplu sözleşmeyle aldığımız haklar, o sene içindeki pahalılıkla eriyor, tekrar tekellerin cebine dönüyor. Bu yüzden sözleşmeler daha kısa süreli olarak imzalanmalı, tekellere hayatı pahalılandırmakta direnirlerse tekrar ücretler arttırılmalıdır.

Işten atılma ve diğer kanunsuz baskılara karşı ATTF örgütleriyle bağ kuralım, yardım isteyelim.

Münih Haberleşme ve dayanışma adresi: 8 München 2
Schwantalerstr. 106/1

Batıberlin haberleşme ve dayanışma adresi: 1Berlin 21
Turm str. 20

Ingiltere dayanışma ve haberleşme adresi: 10 Lenner Road
Stoke Newington
LONDON Nr 16

baştarafı sayfa 1 de

GERÇEK AF

nel bir affın içerisine bu da girer. Hükümet programında eksik olan somut bir konuda budur. Antiemperyalist demokratik görüşlerinden dolayı mahküm edilenlere serbest bırakıldıktan sonra bu mücadelelerini sürdürmeleri için sırf siyasi haklarını geri vermek değil, onlara bu mücadelelerini daha aktif yürütmeleri için her türlü engel, polis jandarma, kontrgerilla, komando, baskı ve terörü kaldırılmalı ve yasak edilmelidir Türkiye Işçi Partisi yöneticilerinin hemen partilerini kurabilmek ve hükümet partinin gördüğü zarar ve ziyanı ödemeli ve partinin mallarını geri vermelidir. Yine antiemperyalist gençlerin, öğrencilerin örgütleri serbest bırakılmalı, yurtsever devrimci gençlerin politik hayatta etkileri sağlanmalıdır.

Gerçek genel af budur: Tüm siyasi tutuklular, "fikir suçu eylem suçu demeden serbest bırakılmalı, onlara kamu ve siyasi hakları geri verilmeli, örgütlerini kurmaları için her türlü engeller yok edilmeli, 141, 142 ve 146 maddeler kaldırılmalıdır.

KURTULUŞ ....15 günlük işçi gazetesi
Sahibi: ATTF Sorumlusu : Ali Söylemezoğlu
Adres : ....Kurtuluş- B T T O, 1 Berlin 21, Turm str.20
Fiatı (masrafı) : 250 krş.-50Pf. Yıllık abone:125 TL.- 25 DM.
Abone hesap Nr. Commerzbank München, Konto Nr.: 3028248 / 00.
Baskı: Verlag-Druck Westberlin, 1 Berlin 31, Pfalzburgerstr.20